

РЕШЕНИЕ

№ 23340

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7910** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно- процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба, депозирана от С. Д. Л., против Решение № 2606 от 01.06.2024 г., постановено по АНД № 11340 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд. Със същото е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 6347683, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 /четирисотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че атакуваното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се отмяна на постановеното решение и отмяна на атакувания електронен фиш. Касаторът моли решението да бъде отменено. Претендира разноски. Представя подробни писмени бележки.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, не взема становище
Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си моли
решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото
доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от
АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл.
63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу
подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е
установил от фактическа страна, че на посочените в електронния фиш дата и място
жалбоподателят е управлявал МПС със скорост 84 км/ч. (след като е отчетен
допустимия толеранс от +/- 3 км/ч), при разрешена за населеното място 50 км/ч.
Нарушението е установено с техническо средство за контрол на скоростта с вградено
разпознаване на регистрационните номера от разстояние. Отчетено е превишение от
34 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

За констатираното нарушение е издаден оспореният електронен фиш за нарушение,
установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на
жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер 400 лева за
извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Гореописаната фактическа обстановка е приета за установена въз основа на
разпечатка от кадър на средство за контрол на скоростта; справка за собственост на
МПС; заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; протокол за техническа
проверка; справка от СО, дирекция „Управление и анализ на трафика“; удостоверение
за одобрен тип средство за измерване.

Съдът е приел, че средството за измерване отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4
от ЗДвП и като такова е годно да измерва и установява превишена скорост.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно,
допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и
доказателствения материал по делото.

В решението си СРС изключително подробно е обсъдил възможността за въпросното
нарушение да бъде издаден електронен фиш, както и възраженията на жалбоподателя,
че камерата е заснела друго движещо се успоредно на управляваното от него МПС,
като е изложил съображения за неприложимост на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, които мотиви
настоящият състав споделя изцяло и не следва да преповтаря. Детайлно е обсъден
снимковият материал, като изводите на СРС са логични, правно издържани и при
изключително пълно обсъждане на всички факти по делото.

Твърдението на касатора за нарушение на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН е неоснователно,
доколкото съществуващото изискване за движение със скорост от 50 км/ч към
процесната дата съставлява позитивно право, т.е. съдържа правило за поведение,
което е следвало да се спазва от всички правни субекти и изменението впоследствие
на максимално допустимата скорост на 70 км/ч не съставлява по-благоприятен закон.
Това изрично е прието в Постановление № 1 от 1977 г. на Пленума на ВС – т. II.1.
След като лицето не е съобrazilo поведението си със съществуващото към процесния
момент нормативно изискване, то следва да понесе и предвидените за това последици.
С оглед на горното решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в тежест на касатора остават направените от него разноски. Ответникът не претендира разноски, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

По изложените съображения, Административен съд София град, XVI-ти касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2606 от 01.06.2024 г., постановено по АНД № 11340 по описа за 2023 г., на Софийски районен съд, НО, 105-ти състав.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: